Ба Шурои диссертатсионии 6D.КОА-004,
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, х иёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗ

ба рисолаи номзадии Абдулов Дилшод Назарович дар мавзуи «Такмили механизми идоракунии рушди босуботи истифодабарии захираҳои табиӣ Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.10 - Менеҷмент, маркетинг ва нархгузорӣ (менеҷмент) пешниҳод гардидааст.

1.Мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ

Таҳқиқоти диссертатсионӣ ба талаботи Шиносномаи номгӯи ихтисосҳои КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 08.00.10-Менеҷмент, маркетинг ва нархгузорӣ ба бандҳои зерин мувофиқат менамояд: 10.1.Коркарди муаммоҳои илмӣ идоракунӣ ва методҳои маърифати он.Ақидаҳои назариявӣ нисбат ба табиат, моҳият ва инкишофи идоракунӣ. Самтҳои муосири коркардҳои назариявию методологӣ дар соҳаи идоракунӣ. Асосҳои фаннӣ ва байнифаннии идоракунӣ; 10.2. Моҳият, сохтор ва вижагиҳои фарққунандаи низоми идоракунии оммавӣ, тамоюлҳои асосӣ ва самтҳои инкишофи он дар шароити кунунӣ. Усули (принсипҳои) ташкил, захираҳо ва раванди идоракунии оммавӣ.

2. Мубрамияти мавзуи таҳқиқот. Дар шароити имрӯза дар қабул намудани қарорҳои идоракунӣ мустақилияти нисбии хоҷагидорӣ дода шудааст, ки масъулияти мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатиро оиди натиҷаҳои истифодаи захираҳои табиӣ ва маблағгузории он метавонад самараи хуб дода, рушди босуботи истифодаи сарватҳои табииро таъмин созад.Барои гузаштан ба тараққиёти босубот зарурияти амалисозии ҷуброни нобудсозии сармояи табиӣ аз ҳисоби сармоягузориҳо ба сармояи инсонӣ ба миён меояд. Дар таҷрибаи амалӣ бошад, зиёд намудани сармоягузхориҳо ба илм, маориф, тиб, рушди инноватсия, тараққӣ додани фондҳои махсуси насли оянда, ки бисёре аз кишварҳои дунё амал менамоянд, бо мақсад мувофиқ аст.

Умуман, аз нуктаи назарияи босуботи экологӣ бояд принсипҳо ё хусусиятҳои асосии зерринро дар бар гирад. Ки муҳимтаринашон инҳоянд: - дар накшаи консептуалии стратегии иқтисодии миллии ҳар як давлат бояд самтҳои гузаштан ба иқтисодиёти босуботро ҷой дода шаванд, ки дар ҳуҷҷатҳои СММ оварда шудаанд; - бартарият дар тараққиёти соҳаҳои илмтлабкунанда, технологияи баланд, дуюмбора коркарди партовҳо, азхудкунии захираҳои табиӣ бо усулҳои нав ва

таҷрибаи давлатҳои пешқадам, нигоҳдории муҳити зист ба роҳ монда шавад;- вазъи қиёсии соҳаҳои ба ашёи хом нигаронидашуда бояд кам карда шаванд; - самараноки истифодабарии захираҳои табиӣ ва сарфаи он ба таври қатъи баланд бардошта шавад; - дар натиҷаи итстифодаи технологияи кампартов ва бепартов, амалигардонии дастовардҳои навтарини илмию-техникӣ, технологияи инноватсионӣ, ифлосшавии муҳити зист бояд кам карда шавад. Ҳалли мушкилотҳои номбурда, ки амврди омӯзиш ва азхудкунӣ қарор гирифтаанд.

3. Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд.

Навоварии илмии таҳқиқотӣ. Ба натиҷаҳои асосие, ки дар онҳо элементҳои илмии навовариҳои тадқиқот нигоҳ дошта мешаванд ва предметҳои ҳимояшаванда ба шумор мераванд, инҳо дохил мешавад:

- моҳият ва мафҳуми механизми идоракунии рушди босуботи иқтисодиёти истифодаи сарватҳои табиӣ таҳқиқ шуда, нуқтаи назарияи муаллиф нисбат ба ин мафҳумҳо ифода ёфтаанд, имкон медиҳанд,ки моҳияти гурӯҳбандии захираҳои табиӣ ҳамчун раванди васеъкунони ва такмилдиҳии сохтори идоракунии соҳавии иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва экологӣ равона гардида ба истифодабарии самараноки иқтидори табиӣ-захиравӣ бо мақсади таъминоти рушди босубот ва баландбардории рақобатпазирии идоракунии иқтисодиёт равшану возеҳ карда шаванд;

- аз нигоҳи назаривӣ-консептуали исбот карда шудааст, ки зарурият ва моҳияти иқтисодӣ экологии такмилдиҳии механизмҳои менеҷменти идоракунии рушди босуботи иқтисодиёти захираҳои табиӣ ва равишҳои инкшофи он дар шароити муосир ба талаботҳои рушди идоракунӣ пешиҳод карда шавад;

- баҳогузории потенсиалӣ механизмҳои идоракунии захираҳои табиӣ вилояти Хатлон бузургтарин минтақаи мамлакат дар системаи комплексии иқтисодиёт-иҷтимоиёт-экология сиёсат афзалиятнок ва имконияти потенсиалӣ риояи стандартҳои менеҷменти рушди босуботи истифодаи сарватҳои табиӣ таҳлилу барассӣ шуда, равишҳои навин пешниҳод шудааст;

- механизмҳи стратегии идоракунии давлатии рушди босуботи мамлакатро дар системаи ягонаи иқтисод-иҷтимолиёт-экология-сиёсат муайян карда шудааст, ки омилҳои асосии таъсиркунанда ба сатҳи баҳодиҳии рушди иқтисодиёти хурд дар дурнамои дарозмуддат дар шароити иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва исбот карда шудаанд;

- илман асоснок карда шуданд, ки вобастагии такмилдиҳии механизмҳои идоракунии стратегии менеҷменти истифодабарии самараноки захираҳои табиӣ ба захираҳои молиявию меҳнатӣ ва

механизмҳои такмилдиҳии идоракунии рушди босуботи иқтисодӣ аз нигоҳи назариявӣ ва таҷрибаи пешқадами ҷаҳонӣ мувофиқгардонида шавад;

- ҷанбаҳои методии арзёбиирушдибосуботи истифодаи захираҳои табиӣ такя ба омӯзиши назарияҳо-методологияҳои илмӣ кор кард шуда, дар он рушди босуботи истифодаи захираҳои табиӣ ҳамчун заминаи нигоҳдошт ва ташаккули иқтидори иқтисодию иҷтимоӣ ва муҳити зистро доро мебошад, мавриди баррасӣ қарор гирифта, индикаторҳо, принсипҳо ва омилҳои низоми рушди босубот арзёбӣ гардидаанд.

Нуқтаҳои ҳимояшавандаи диссертатсия.

1. Заминаҳои пайдоиш, моҳият ва аҳамияти механизмҳои инноватсионии идоракунии истифодаи захираҳои табиӣ ва риояи қоидаҳои рушди босуботи иқтисодӣ ҳамчун мафҳуми махсуси таъминкунандаи устуворнокии идоракунии истифодаи табиат;

2. Механизми танзими давлатии истифодаи захираҳои табиӣ, аз маҷмуи санадҳо ва қонунҳою механизмҳои идоравӣ ҳамчун равишҳои илми консептуалии ҳавасмандгардонӣ, маблағгузорӣ ва фишангҳои назоратии менеҷмент ва механизмҳои қабули қарори роҳбарӣ пешниҳод шудаанд;

3. Ҷанбаҳои методии идоракунии механизмҳои рушди босуботи иқтисодии истифодаи захираҳои табиӣ баррасӣ шуда, асоснок карда шудааст, ки вазъи рушди босубот дар асоси унсурҳои методӣ, аз он ҷумла методҳо ва индикаторҳо (нишондиҳандаҳо) баҳогузорӣ гардида, омилҳои асосии он муайян карда мешавад;

4. Ҳолатҳои механизмҳои идоракунии рушди босуботи захираҳои табиӣ ва баҳогузории потенсиалӣ табиӣ захиравии вилояти Хатлон, афзалияти рақобатпазирӣ ва имконияти потенсиалии идоракунии менеҷменти рушби босуботи вай дар комплекси саноатии Тоҷикистон исботи илмиву назариявӣ карда шудаанд;

5. Омӯзиши таҷрибаи хориҷӣ ва консепсияҳои стандартии идоракунии давлатии рушди босуботи ташкилотҳои байналмилаливу минтақавӣ имкон дод, ки ҷузъиёти муҳими механизмҳои идоракунии давлатӣ дар соҳаи мазкур азхуд карда, дар амал татбиқ шаванд;

6. Марҳилаҳои асосии ташаккули консепсияҳо ва барномаҳои стратегии рушди менеҷменти давлатӣ такмили идоракунӣ ва механизмҳои ояндабинӣ стратегии менеҷменти корхонаҳо оид ба рушди босуботи иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва экологӣ барои солҳои 2030-2050 пешниҳод карда шудааст.

4. Дараҷаи асоснокӣ ва муътамад будани диссертатсия. Бо ҳамаи мушкилот ва дастовардҳо нигоҳ накарда, масъалаи такмили механизми идоракунии самараноки захираҳои табиӣ ва нақшаи истифодаи он барои мамлакат, таҳлили воқеии иқтисодиёт ва нигоҳдории ҳифзи муҳити зист нишон дода нашудааст, ки ин масъала дар мамлакатҳои хориҷӣ ба таври васеъ таҳқиқ гардидааст, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон масъалаи мазкур қисман мавриди омӯзиш ва таҳлили олимонӣ ватанӣ қарор гирифтааст.

Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро маълумоти аввалия, ки асоси онҳоро сарчашмаҳои оморӣ ташкил медиҳанд, тасдиқ мекунанд. Зеро маҳз ҳамин маълумотҳо ба муаллиф имкон додааст, ки оид ба масоили такмили механизми идоракунии рушди босуботи истифодабарии захираҳои табиӣ Тоҷикистон таҳлилу баҳодиҳиҳоро доир намуда, хулоса ва натиҷагириҳо намояд.

5. Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот. Ҳалли муаммоҳо дар он фаҳмида мешавад, ки қонунияти объективии табиат вуҷуд доранд, ки бояд одамон ба онҳо итоат кунанд. Аммо дар шароити ҳозира ин қонуният аз тарафи олимон ба таври кофи омӯхта нашудаанд. Аз ин ҷост, ки дар бисёр ҳолат омӯхтани сабаби мувофиқ наомадани байни ҳолати табиию меъёрӣ ва воқеии вазъи идоракунии низоми табиию хоҷагидорӣ ғайриимкон аст.

Дар амалия истифода намудани натиҷаҳои илмӣ барои такмили механизми инноватсионии идоракунии рушди босуботи истифодаи сарватҳои табиӣ мамлакат ва стратегияи ояндабинии он барои солҳои 2030-2050-ум моҳияти хеле соддакунии рушди босуботиро дорад.

Паҳлуҳои алоҳида, хулоса ва тавсияҳои рисолаи диссертатсионӣ метавонад дар барномаҳои таълимӣ барои фанҳои зерин «Менеҷменти экологӣ», «Менеҷменти хиради роҳбарӣ», «Менеҷменти стратегӣ», «Иқтисодиёти минтақавӣ», «Идоракунии сармоягузорӣ», «Иқтисодиёти сарватҳои табиӣ» ва инчунин, дар нақшаҳои стратегӣ ва барномаҳои рушди устувори иҷтимоию иқтисодии минтақаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода карда шаванд.

Мазмуни кори диссертатсионӣ.

Дар муқаддима муҳиммияти мавзуъ асоснок шуда, мақсад ва вазифаҳои дарпешгузошташудаи кори илмӣ, аҳамияти назариявию амалии таҳқиқот муайян гардида, навгониҳои илмии он таҳия шудаанд.

Дар боби якум "Асосҳои консептуалӣ-назариявии ташаккулёбии механизми идоракунии рушди босуботи захираҳои табиӣ" равишҳои назариявӣ ва консептуалии механизмҳои идоракунии рушди босуботи захираҳои табиӣ дар шароити муосир, усулҳои омӯзиши механизми назариявӣ-методологии омӯзиши механизми идоракунии рушди босуботи

истифодаи захираҳои табиӣ дар менеҷменти муосир, механизми инноватсионии бехатарии экологӣ-иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва идоракунии рушди босуботи иқтисодӣ мавриди таҳқиқу баррасӣ қарор дода шудаанд, (С.16-75).

Муаллиф дар кори илмии худ овардааст, ки дар даҳсолаи охир механизмҳои идоракунии иқтисодиёти истифодабарии сарватҳои табиӣ-ин тартиби вусъатёби дар адабиётҳои илмӣ, таълимӣ-тарбиявӣ нисбатан зиёд дида мешавад. Масалан, академик Васильева Н.К.чунин меҳисобад, ки ба комплекси-хоҷагидорӣ, муқаррар кардани тартиби механизми идоракунии сарватҳои табиӣ ва истифодаи он дар истеҳсолот, гузаштан ба саноати навро мефаҳмонад, (С.16).

Диссертант ибрози андеша намудааст, ки тамоми талаботи сухан дар бораи он меравад, ки барои фоидаи баланд гирифтану истифодаи пурраи истеъдоду қудрату тавонмандии касбиву ҳунарии кормандони болаёқат корхонаву ширкат манфиатдор аст. Тамоми талаботи бехатарии иҷтимоиву экологии онро пурра таъмин сохта, дигар кормандонашон ягон андешаву муаммоҳои иҷтимоиву экологӣ надошта, танҳо андешаи хубу самаранок фаъолият карданро дар корхонаву ширкатҳо дошта бошанд, яъне ин равиш аллакай барои аксари корпоратсияҳову ширкатҳои байналмилалӣ як равиши пурқуввати консептуалӣ гашта, тамоми масъулияти иҷтимоиву экологии вобаста ба ширкатро пурра ба уҳдаи худ гирифтаанд, (С.49).

Бо ақидаи унвонҷӯй ҷараёни имрӯзҳо созандагиву рушдёбандагии корхонаву ширкат бе идоракунии рушди босуботи иҷтимоӣ ва ягонагии сиёсати бехатарии «иҷтимоӣ-иқтисодӣ-экологӣ-сиёсӣ» хеле мушкилу мураккаб аст. Аз натиҷаҳои бадастомадаи диссертант бармеояд, ки механизми идоракунии рушди босубот ин худ рушдёбандагиву созандагии соҳибкории менеҷменти корхонаву ширкатҳо буда, пеш аз ҳама дар холе пурра амалӣ карда мешавад, ки агар дараҷаи баланди муносибатҳои бехатарии идоракунии босубот касбии меҳнатӣ механизмҳое мавҷуд бошанд, (С.53).

Муаллифи рисола овардааст, ки имрӯзҳо фаҳмишҳои пешинаи механизмҳои идоракунии рушди босубот, ки гӯё давлатҳои рушдкардаи дунё аз сарватҳои табиӣ бисёр истифода мебаранду табиатро бисёр ифлос мекунанд, комилан дигар шуда, донишмандони бахши менеҷмент исбот намудаанд, ки дар баробари болоравии саноату рушди техникиву технологӣ имрӯз давлатҳои пешқадами ҷаҳон бо истифода аз равишҳои олии идоравӣ, бо истифода аз маҳвораҳои кайҳонӣ ва нанотехникиву нанотехнологӣ имконоти баланди сарфакориву сариштакориро дошта,

қариб пурра ба истеҳсолоти кампартову бепартов ва роботикунонии истеҳсолоту хизматрасониҳои навин гузаштаанд, (С.61).

Дар боби дуюм “Таҳияи механизмҳои танзим ва идоракунии рушди босуботи захираҳои табиӣ Тоҷикистон” самтҳои иқтисодии такмили идоракунии захираҳо ва риояи стандартҳо дар равандҳои ташаккули рушди босубот дар мисоли вилояти Хатлони Ҷумҳурии Тоҷикистонро мавриди омӯзиш қарор дода дар он бештар масълаҳои рушди такмилдиҳии идоракунӣ ва истифодаи захираҳои табиӣ оварда шудааст.

Бо андешаи муаллиф идоракунии истифодабарии оқилонаи сарватҳои табиӣ, муҳофизати муҳити атроф ва омӯхтани тараққиёти истеҳсолоти нав аз ҷиҳати экологӣ яке аз вазифаҳои мутахассисони соҳаи иқтисодиёт мебошад. Бо ақидаи олимон дар давоми 50-соли охир дар кӯҳҳои Помир,ки ганҷинаи табиӣ оби тоза мебошад, захираи пиряхҳо ду баробар кам шудааст. Агар ин ҳолат бетағйир монад, оқибатҳои ногуворро на танҳо барои Тоҷикистон, балки барои тамоми Осиёи Миёна ба бор хоҳад овард.

Муаллиф қайд намудааст, ки афзудани миқдори корхонаҳои хурди саноатӣ дар минтақаҳо, зиёдшавии нақлиёт дар минтақаҳои мамлакат истифодаи зиёди нуриҳои кимиёвӣ боиси ифлос шудани ҳаво мегардад. Солҳои 80-90-уми асри XX барои системаи идоракунии экологии Тоҷикистон ва аксари давлатҳои собиқ Шӯравӣ солҳои муносибати ғоратгарона дар таърихи ҷамъиятӣ қайд шудааст, ки боқимондаҳои он то 50 солаҳои дигар давом мекунад,(С.76).

Дар рисола муаллиф дарҷ намудааст, ки барои Тоҷикистон, ки ҳамчун ҷумҳурии аграрӣ дар байни дигар ҷумҳуриҳо шинохта мешуд, хоҷагии қишлоқ пурра монополияи якказироати пахта гашта, дар натиҷа қариб 70% заминҳои обӣ, 65% аҳолии қишлоқҷойҳо ба касалӣ дучор гаштанд, 40% обҳои зеризаминӣ мавзеҳои обёришаванда заҳролуд шудаанд, (С.82-83).

Дар боби сеюм “Стратегияи такмили механизми идоракунии рушди босуботи иқтисодии захираҳои табиӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон дар асри XXI” дар боби мазкур масъалаҳои идоракунии стратегӣ ва тамоюлҳои болоравии талабот ба захираҳои табиӣ, банақшагирии стратегӣ, баҳодиҳӣ нисбат ба талабот, омӯзиши таҷрибаи давлатҳои пешрафти дар боби мазкур дарҷ гардидааст.

Диссертант қайд намудааст, ки таҷрибаи таҳқиқоти илмии олимон шаҳодат медиҳанд, ки таъсири инсоният бо мақсади рушди истеҳсолӣ маҳсулоти саноатӣ тавассути бунёди корхонаҳо, инкишофи воситаҳои нақлиёт, модернизатсияи соҳаи аграрии сектори хоҷагиҳои деҳқони, босуръат афзудани тараққиёти илмию техникӣ ба таври назаррас ба

гардиши карбон, нитроген, коркарди сарватҳои табиӣ, об, биосфераи замин, хушксолӣ, ифлосшавии муҳити зист,эрозияи хок, таъсири манфӣ расонида, боиси тағйирёбии иқлим мегардад.

Муаллиф дар кори илмии худ қайд намудааст, дар шароити тағйирёбии иқлим, ки масъалаи идоракунии ҳифзи захираҳои табиӣ ба яке аз мушкилоти асосии мардуми сайёра табдил ёфтааст, Тоҷикистон дар ин самт, ҳамчун кишвари ташаббускор ва пешсаф дар арсаи ҷаҳонӣ эътироф гардидааст. Зимнан, тамоюли афзоиши аҳолӣ ва ниёзманди ба захираҳои табии махсусан об ва маҳсулотҳои нафту газ зиёд шуда истодааст, (С.144). Бояд қайд намуд, ки диссертант дар рисолаи илмии хеш дар зербоби 3.2. бештар масълаҳои захираҳои табиӣ вилояти Хатлонро мавриди омӯзиш қарор дода қайд намудаанд, ки барои рушди саноатикунонии вилоят конҳои нафту газ, ангиштсанг, селестин, тилло, намаки ошӣ ва намаксанг, гаҷ, гил, регу шағал, оҳак, доломит, стронсий ва ғайраҳо кашф карда шудаанд ва 18-кон мавриди истифодабарӣ қарор дошта, 53 кон ҳамчун захира нигоҳ дошта мешаванд, (С.161).

Диссертант дар кори илмии худ қайд намудааст, ки Дар шароити мавҷуда кишвар ба низоми такмили механизми давлатии идораи рушди босуботи стратегӣ ва истифодаи захираҳои табиӣ зарурат дорад. Ин бояд тамоми институтҳоро, ки бо тартиб додани накша, танзим ва назорати иқтидори захираҳои табиӣ машғуланд, муттаҳид месозад, (С.171).

Дар хулоса натиҷаҳои асосии таҳқиқоти илмии диссертант ҷамъбаст гардидаанд.

6. Интишороти натиҷаҳои диссертатсия дар 23 кори илмии муаллиф, аз он ҷумла 4 мақола дар маҷалаҳои (нашрияҳои) тақризшавандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расидааст.

7. Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботҳои Комиссия

Диссертатсияи Абдулов Дилшод Назарович ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаи илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон №267, аз 30 июни соли 2021) ҷавобгӯй мебошад. Муқаддима, мубрамии мавзуи таҳқиқот, дараҷаи таҳқиқоти мавзуи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо (лоиҳаҳо) ва мавзуъҳои илмӣ, мақсади таҳқиқот, вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, мавзуи таҳқиқот, навгониҳои илмии таҳқиқот, аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳкикот, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳо, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот, интишорот аз рӯйи мавзуи диссертатсия, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал оид ба тартиби

барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия (қарори Раёсати Комиссия аз 31 марти соли 2022, № 3) таҳия гардида, ба таври мукаммал моҳияти диссертатсияро дар бар гирифтаанд.

Дар баробари таҳия намудани диссертатсия баъзан камбудиҳо ба назар мерасанд:

1.Дар қисмати назариявӣ ақидаҳои олимони ватанӣ кам ба назари эътибор гирифта шудааст;

2.Дар баъзе ҷадвалҳо сарчашмаҳои маълумотҳо мувофиқи талабот ҷойгир карда нашудаанд.

3.Дар зербобҳои боби дуввум самтҳои иқтисодии такмили идоракунии захираҳо бо пуррагӣ кушода нашудаанд.

4. Хуб мешуд, ки агар дар боби сеюм, тамоюлҳои болоравии талабот ба захираҳои табиӣ дар шакли ягон мисоли конкретӣ аз таҷрибаи ватанӣ мавриди таҳлилу баррасӣ қарор мегирифт.

Ҳамин тавр эродҳо мазмун ва арзиши баланди илмии диссертаисяро коста нагардонида, хусусияти ҷузъи доранд ва танҳо ба хотири беҳбудии кор дар оянда арзёби шудаанд.

8. Хулосаи умумӣ доир ба диссертасия.

Қобили қайд аст, ки диссертатсияи Абдулов Дилшод Назарович дар мавзуи "Такмили механизми идоракунии рушди босуботи истифодабарии захираҳои табиӣ Тоҷикистон" таҳқиқоти илмии анҷомёфта ба шумор рафта, ба талаботҳои Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон №267, аз 30 июни соли 2021) ҷавобгӯй мебошад. Муаллифи диссертатсия - Абдулов Дилшод Назарович сазовори гирифтани дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.10 - Менеҷмент, маркетинг ва нархгузорӣ (менеҷмент) мебошад.

Тақриздиҳанда:

номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсенти
кафедраи иқтисоди корхонаҳо
ва соҳибкории Донишгоҳи давлатии
молия ва иқтисоди Тоҷикистон Урунбаева Н.А.

Сурогаи донишгоҳ: *Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон, шаҳри Душанбе кӯчаи Нахимов 64/14 .тел: +992 (37) 227-30-75 www. tgfeu.tj*

Имзои Урунбаева Н.А.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои махсус
ДДМИТ Шарипов У.А.

ШУЪБАИ КАДРҲО ОТДЕЛ КАДРОВ